

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA I-A CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.1340/2020

DOSAR NR. 1928/97/2020

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 7 SEPTEMBRIE 2020

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: Buligan Mihaela Liliana	- Judecător
Mureșan Lavinia Cristina	- Asistent judiciar
Țibenschi Felicia	- Asistent judiciar
Henț Larisa	- Grefier

Pe rol fiind soluționarea *litigiului de muncă* formulat de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul Tacea Daniela, în contradictoriu cu pârâții **Liceul Tehnologic „Mihai Viteazu” Vulcan**, având ca obiect – *drepturi salariale*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentantul reclamantului consilier juridic Radu Cristiana, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care prezintă pe scut obiectul dosarului, stadiul judecătii, modul de îndeplinire a proceduri de citare și al celorlalte măsuri dispuse de instanță, după care:

Se constată că prin serviciul registratură al acestei instanțe la data de 02.09.2020 s-a depus delegație, din partea reprezentantului reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana.

Instanța, verificându-și din oficiu competența, constată că este legal investită cu soluționarea prezentei cauzei, fiind competentă general, material și teritorial să judece pricina.

Reprezentantul reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de soluționat sau probe de administrat, instanța declară închisă cercetarea procesului, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbaterile fondului, astfel:

Reprezentantul reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată pentru motivele expuse pe larg în cererea de chemare în judecată, fără cheltuieli de judecată.

Instanța declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 11.06.2020, sub nr.1928/97/2020, **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantul **Tacea Daniela** a chemat în judecată pe pârâtul **Liceul Tehnologic „Mihai Viteazu” Vulcan** solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului la:

I. calculul și plata drepturilor salariale neacordate, respectiv a diferențelor salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale, acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut majorarea cu 10% a salariului de bază, având

în vedere calitatea reclamantului de diriginte, pentru perioada 1.09.2017-31.08.2019, sume ce urmează a fi actualizate în funcție de rata inflației la data plății;

II. plata dobânzii legale penalizatoare pentru sumele menționate la pct. I, ce reprezintă prețul lipsei de folosință a sumei cuvenite, începând cu data nașterii dreptului și până la plata sumei datorate.

În fapt, reclamantul a arătat că, începând cu data de 01.07.2017, a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (modificată și completată), care prevede în Anexa nr. I - Familia ocupațională de funcții bugetare "Învățământ" - Capitolului I – Subcapitolul II (Reglementări specifice personalului didactic din învățământ) următoarele:

Art. 4: „Personalul didactic din învățământul special beneficiază de o majorare cu 15% a salariului de bază.”

Art. 5: „(1) Personalul didactic din învățământ, inclusiv personalul didactic auxiliar din bibliotecile centrale universitare, beneficiază de gradație de merit, acordată prin concurs. Această gradație se acordă pentru 16% din posturile didactice existente la nivelul inspectoratului școlar, bibliotecilor centrale universitare, respectiv al instituției de nivel superior și reprezintă o creștere cu 25% a salariului de bază deținut. Gradația de merit se atribuie pe o perioadă de 5 ani.”

Art. 7: „Personalul didactic care asigură predarea simultană la 2-5 clase de elevi/grupe în învățământul preșcolar, primar sau gimnazial, primește o majorare a salariului de bază, după cum urmează: a) pentru 2 clase de elevi/grupe, o creștere cu 7% a salariului de bază deținut; b) pentru 3 clase de elevi/grupe, o creștere cu 10% a salariului de bază deținut; c) pentru 4 clase de elevi/grupe, o creștere cu 15% a salariului de bază deținut; d) pentru 5 clase de elevi/grupe, o creștere cu 20% a salariului de bază deținut.”

Art. 8: „Personalul didactic care îndeplinește funcția de diriginte, învățătorii, educatoarele, institutorii, profesorii pentru învățământul primar, profesorii pentru învățământul preșcolar beneficiază de o majorare de 10% a salariului de bază.”

De asemenea, reclamantul a arătat că așa cum rezultă din adeverința emisă de către pârâtul unitate de învățământ, membrii de sindicat reprezentați sunt personal didactic, astfel cum este acesta definit la art. 88 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioară, respectiv personal didactic de predare, personal didactic auxiliar și personal didactic de conducere, de îndrumare și control, că în calitate de personal didactic, în raport de specificul activității desfășurate și de prevederile legale în vigoare, membrii de sindicat reprezentați sunt îndreptățiți să beneficieze de majorarea din pețitul acțiunii și că deși textele de lege mai sus invocate prevăd expres faptul că drepturile respective sunt majorări ale salariului de bază, pârâtul, în mod nelegal, nu a procedat la calculul și plata corecte ale acestor drepturi (aspect care rezultă explicit din adeverințele emise de unitatea de învățământ și anexate prezentei cereri de chemare în judecată), practic, nefiind operate ca majorări ale salariului de bază, astfel cum sunt prevăzute expres de Legea nr. 153/2017, ci au urmat regimul sporurilor și indemnizațiilor, fiind calculate de pârât prin raportare la salariul de bază istoric (în plată la data de 31.12.2016), majorat, iar nu la salariul de bază în plată.

Reclamantul a mai susținut că o asemenea interpretare este vădit nelegală deoarece drepturile mai sus menționate sunt expres definite de lege ca „majorări” sau „creșteri” ale salariului de bază, iar nu ca sporuri sau indemnizații, că dacă legiuitorul ar fi dorit să le reglementeze ca sporuri sau indemnizații, ar fi făcut-o, așa cum s-a întâmplat în legislația anterioară în materia salarizării personalului din învățământ, precum Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar (aplicabilă în perioada 2011-2016) care reglementa: indemnizație de 15% pentru personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control și didactic auxiliar din învățământul special (Anexa nr. 5, art. 3 lit.C din Capitolul I și art. 3 din Capitolul II); indemnizație de 10 % pentru personalul didactic care îndeplinește activitatea de diriginte, învățătorii, educatoarele, institutorii și profesorii pentru învățământul preșcolar (Anexa nr. 5, art. 3 lit. E din Capitolul I), spor de 7%, 10% și 15% pentru personalul care asigură predarea simultană la 2-4 clase (Anexa nr. 5, art. 6 din Capitolul I).

Totodată, reclamantul a arătat că în actuala reglementare, niciunul dintre drepturile de mai sus nu mai este definit ca indemnizație sau spor, toate fiind majorări/creșteri ale salariului de bază, că sintagma „salariu de bază” are în vedere, în accepțiunea Legii-cadru nr. 153/2017, salariul de bază în plată, calculat conform dispozițiilor actului normativ în cauză, ținând cont atât de salariile de bază din anexele la Legea-cadru, de textele speciale privind aplicarea Legii [respectiv art. 38 alin. (1), (2) lit. d) și alin. (4¹) – texte derogatorii aplicabile personalului din învățământ], cât și de dispozițiile tranzitorii ale acesteia [art. 39 alin.(6) – text derogatoriu, aplicabil exclusiv personalului din învățământ], referitoare la cum se ajunge la respectivele salarii de bază, prin creșteri anuale succesive aplicate salariilor anterioare. Au mai arătat că inclusiv Ministerul Muncii și Justiției Sociale a precizat expres că drepturile reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017 ca majorări/creșteri ale salariului de bază trebuie calculate prin raportare la salariul de bază în plată, că în documentul intitulat „Clarificări privind aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în anul 2019” – postat pe site-ul instituției în cauză – la pct. 2 se precizează: „Cum se acordă în anul 2019 majorările salariului de bază prevăzute în Legea-cadru”, răspunsul fiind următorul: „Majorarea salariului de bază se va aplica asupra salariului de bază stabilit pentru luna ianuarie 2019, care este compus din salariul de bază aferent lunii decembrie 2018 și ¼ din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018.”

În continuare, se oferă și un exemplu de calcul, care nu face decât să confirme faptul că drepturile salariale reglementate de Legea - cadru nr. 153/2017 ca „majorări ale salariului de bază” se calculează la salariul de bază în plată în prezent.

Reclamantul a mai susținut că spre deosebire de drepturile instituite ca majorări salariale, la pct. 6 din aceleași clarificări, regăsim: „cum va fi determinat quantumul sporurilor în anul 2019”, răspunsul fiind: „în anul 2019, sporurile prevăzute de lege se acordă personalului care beneficia de acestea în luna decembrie 2018, cel mult la nivelul quantumului acordat la acea dată, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

A mai arătat că, în același sens, se menționează expres și în adresa MMJS nr. 343/DM/28.02.2019, astfel: „prevederile art. 4, art. 7 și ale art. 8 de la Pct. B «Reglementări specifice personalului didactic din învățământ» din Anexa nr. I la Legea-cadru stipulează faptul că, personalul didactic din învățământul special, cel care asigură predarea simultană și cel care îndeplinește funcția de diriginte, învățător, beneficiază de o majorare a salariului de bază și, ca atare, nu intră sub incidența art. 34 alin. (2)” – (cu referire la art. 34 alin. (2) din O.U.G. nr. 114/2018, care a dispus plafonarea sporurilor și indemnizațiilor la nivelul anului 2018 – n.a.), că *mutatis mutandis*, raționamentul Ministerului Muncii este valabil și în anii anteriori, respectiv în anul 2018 și în intervalul 01.07.2017 (data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017) – 31.12.2017, neexistând nicio prevedere legală contrară.

De asemenea, reclamantul a arătat că nu trebuie ignorat nici principiul constituțional consacrat la art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, că, în considerarea acestui principiu, pentru eliminarea oricăror tendințe de reglementare a unor drepturi pur formale, acordarea majorărilor/creșterilor salariale solicitate se impune, prin prisma celor invocate anterior, pentru ca dreptul personalului didactic, reglementat de lege, să nu devină doar o obligație lipsită de conținut, că, în concluzie, de la data de 01.07.2017 (data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice) trebuiau majorate cu procente prevăzute expres de lege salariile de bază ale întregului personal didactic din învățământul preuniversitar care: desfășoară activitate de control financiar preventiv (cu 10%); desfășoară activitate în învățământul special (cu 15%); au gradație de merit (cu 25%); desfășoară activitate în regim simultan (cu 7%, 10%, 15% și 20%); au calitatea de diriginte, învățător, educatoare, institutor, profesor pentru învățământul primar, profesor pentru învățământul preșcolar (cu 10%).

Reclamantul a solicitat instanței să observe că îndeplinește condițiile pentru calculul și plata corecte ale drepturilor mai sus menționate, aspecte care rezultă din adevărul emisă de unitatea de învățământ pârâtă, anexată prezentei, că există deja practică judiciară favorabilă în materie, astfel: într-o speță similară, Tribunalul Mehedinți a admis acțiunea, obligând unitatea de învățământ, în raport de situația concretă a cadrului didactic reprezentat, să calculeze reclamantului membru de

sindicat „majorarea de 10% la salariul de bază în plată în anul 2018 pentru funcția de diriginte și să plătească acestuia diferențele de drepturi bănești dintre drepturile cuvenite și cele efectiv încasate, începând cu data de 01.01.2018...” + „creșterea cu 25% la salariul de bază deținut în anul 2018, pentru gradația de merit și să plătească acestuia diferențele de drepturi bănești dintre drepturile cuvenite și cele efectiv încasate începând cu data de 01.09.2018...”; în aceleași sens, Tribunalul Mehedinți a reținut că, ulterior abrogării O.U.G. nr. 57/2015, „în calculul majorării cu 10% pentru funcția de diriginte, respectiv al creșterii cu 25% pentru gradația de merit, trebuie să se aibă în vedere salariul de bază în plată în momentul acordării dreptului.”

Deci, personalul didactic din județul Mehedinți beneficiază deja de calculul corect al majorărilor/creșterilor salariale reprezentând dirigenție și gradație de merit (pe cale de consecință și învățământ special și predare simultană (prin raportare la salariul de bază în plată, nu la salariul „istoric”), iar a nu acorda aceleași drepturi membrilor săi de sindicat reprezentați în prezenta cauză înseamnă a-i plasa, în mod nejustificat, într-o situație de inferioritate față de salariați încadrați în funcții similare din sistemul național de învățământ, ceea ce echivalează cu discriminarea lor.

Totodată, reclamantul a susținut că aceleași considerente detaliate mai sus își păstrează valabilitatea și după data pronunțării sentinței, ținând cont de situația de fapt și pentru a nu fi nevoie de declanșarea periodică a unor litigii cu același obiect, că, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul datorează și dobânda legală penalizatoare pentru majorările salariului de bază, cuvenite și neachitate, reprezentând lipsa folosinței drepturilor cuvenite, că art. 278 alin. (1) din Codul muncii republicat prevede că „Dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.”, fiind astfel aplicabile prevederile art. 1530, art. 1531 alin. (1), (2), (3), art.1535 alin. (1) din Noul Cod civil – Legea nr. 287/2009, republicată.

Reclamantul a mai invocat incidența dispozițiilor art. 2 din O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, potrivit cărora: „În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.” și au arătat că daunele interese constau în dobânda legală, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă deoarece obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă, sens în care s-au pronunțat deja Tribunalul Dolj, Tribunalul Olt, Curtea de Apel București etc.

Totodată, reclamantul a susținut că în condițiile în care este vorba de o întârziere la plata unei obligații de plată, se pune în discuție dobânda legală penalizatoare, astfel cum este aceasta definită la art. 1 alin. (3) din O.G. nr. 13/2011 („Dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare”), că în același sens sunt și deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.7/27.04.2015 și nr. 21/22.06.2015 (pronunțate în recursuri în interesul legii), instanța supremă statuând obligativitatea plății dobânzii penalizatoare obligatorii, potrivit art. 517 alin. (4) din Noul cod de procedură civilă; de asemenea, pe calea recursului în interesul legii, ICCJ, prin Decizia nr. 2/17.02.2014 (dosar nr. 21/2013), a statuat: „în aplicarea dispozițiilor art. 1082 și art. 1088 din Codul civil din anul 1864, respectiv art. 1531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, pot fi acordate daune-interese moratorii, sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar (...)”, decizie obligatorie, potrivit art. 517 alin. (4) din Noul cod de procedură civilă.

Reclamantul a apreciat că acordarea dobânzii legale penalizatoare se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate, creditorii (membrii de sindicat beneficiari ai majorărilor/creșterilor salariale) fiind privați de folosirea sumelor de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective, că daunele-interese moratorii (dobânda legală) reprezintă o sancțiune pentru întârzierea la plată a unor obligații, dispuse, în cazul de față, de lege, în sarcina angajatorului.

În drept, reclamantul a invocat art. 148 și urm., art.194 din Noul Cod de Procedură Civilă, art. 268 alin. (1), art. 278 alin. (1) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioară, art. 28 din Legea dialogului social nr. 62/2011, art. 15 din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 4, art.5, art. 7, art. 8 din Anexa nr. 1, Capitolul I, Subcapitolul B la Legea-cadru nr. 153/2017, art. 88 alin. (1) din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, art.1 alin.(5) din Constituția României, art.2, art.3 din O.G. nr.13/2011, art.1530, art.1531, art.1535 din Noul Cod civil.

Acțiunea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru, conform art. 270 Codul Muncii.

Pârâtul a formulat întâmpinare (f.15) prin care a arătat că lasă la aprecierea instanței de judecată soluționarea prezentului litigiu, nu a propus probe în apărare.

Reclamantul a depus, în copie, împuternicire, adeverința nr.2371/A/13.12.2019, emisă de unitatea de învățământ, extras clarificări privind aplicarea Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în anul 2019, practică judiciară.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamantul este încadrat la unitatea de învățământ pârâtă pe funcția de profesor, așa cum rezultă din adeverința emisă de unitatea de învățământ, atașată la dosar, iar pentru perioada 01.09.2017-31.08.2019, îndeplinește funcția de diriginte, pentru exercitarea căreia a beneficiat/beneficiază de o majorare de 10% a salariului de bază din luna decembrie 2016, conform Anexei nr.I, Capitolul I - Subcapitolul II B din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Prin prezenta acțiune reclamantul pretinde plata majorărilor/creșterilor salariale calculate la nivelul salariului de bază aflat în plată și nu la nivelul salariului de bază din luna decembrie 2016, așa cum a procedat pârâtul.

Instanța constată că acțiunea reclamantului este întemeiată și va fi admisă pentru considerentele ce urmează.

Pentru început, instanța reține că Legea-cadru nr.153/2017 reglementează salarizarea personalului bugetar începând cu data de 01.07.2017, că în anexele I-IX la lege sunt prevăzute dispoziții de salarizare cu privire la fiecare familie ocupațională de funcții bugetare, iar în Anexa I ("Familia ocupațională de funcții bugetare "Învățământ") Capitolul I lit. B sunt prevăzute reglementări specifice personalului didactic din învățământ.

Potrivit art. 8 din Anexa I Capitolul I lit. B din actul normativ menționat "*Personalul didactic care îndeplinește funcția de diriginte, învățătorii, educatoarele, institutorii, profesorii pentru învățământul primar, profesorii pentru învățământul preșcolar beneficiază de o majorare de 10% a salariului de bază.*"

În vederea punerii în aplicare a acestor articole, pârâtul a acordat reclamantului majorarea/creșterea prevăzută de lege, prin aplicarea ei asupra nivelului salariului de bază din luna decembrie 2016, așa cum a recunoscut chiar în adeverințele emise de acesta.

În acest context, instanța constată că potrivit art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 "*în înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX; (...)*"

Așadar, potrivit actului normativ în litigiu, prin noțiunea de "*salariu de bază*" se înțelege suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, fără nici o altă diferențiere sau trimitere la vreun alt act normativ.

Prin urmare, conform principiului de interpretare a actelor normative "*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*"(acolo unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem), este evident că majorarea/creșterea în litigiu nu se poate calcula la nivelul altui salariu de bază decât cel în plată la momentul acordării majorării/creșterii, independent de alte majorări sau alte dispoziții normative.

Cum în litigiile de muncă sarcina probei revine angajatorului, potrivit art. 272 coroborat cu art. 168 din Codul muncii, iar pârâtul nu a făcut dovada plății majorării/creșterii salariului către reclamant, conform prevederilor legale, și față de faptul că pârâtul a formulat întâmpinare în cauză prin care a arătat că lasă la aprecierea instanței de judecată soluționarea prezentului litigiu și nu a

depus acte în apărare, ci, mai mult, prin adeverința emisă și depus la dosar, a recunoscut că plata drepturilor salariale nu s-a făcut la salariul de bază în plată ci prin raportare la salariul de bază din luna decembrie 2016, instanța va admite primul capăt de cerere și va obliga pe pârât la calculul și plata către reclamant a drepturilor salariale neacordate reprezentând diferențe salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut.

De asemenea, pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit ca urmare a devalorizării monedei naționale, instanța va dispune actualizarea drepturilor salariale acordate cu rata indicelui de inflație la data plății, conform art. 166 alin. (4) Codul muncii.

Totodată, conform art. 1 alin.(3) din O.G. nr.13/2011 „*dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare*”, astfel că pentru acoperirea prejudiciului rezultat din lipsa de folosință a drepturilor salariale de către reclamant, pârâtul va fi obligat și la plata dobânzilor legale penalizatoare aferente, începând cu data nașterii drepturilor și până la data plății acestora.

Pe cale de consecință, în temeiul dispozițiilor legale mai sus citate, instanța va admite acțiunea reclamantului, va obliga pe pârât la calculul și plata către reclamant a drepturilor salariale neacordate reprezentând diferențe salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut, respectiv majorarea salariului de bază cu 10% pentru calitatea reclamantului de diriginte, pentru perioada 01.09.2017-31.08.2019, actualizate cu rata inflației la data plății; va obliga pe pârât la plata, în favoarea reclamantului, a dobânzii legale penalizatoare ce se va calcula asupra drepturilor salariale de mai sus, începând cu data nașterii drepturilor și până la data plății acestora.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, cod fiscal 4944354, cu sediul în Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul Tacea Daniela, în contradictoriu cu pârâtul Liceul Tehnologic „Mihai Viteazu” Vulcan, cu sediul în Vulcan, str. Nicolae Titulescu nr. 43, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a drepturilor salariale neacordate reprezentând diferențe salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut, respectiv majorarea salariului de bază cu 10% pentru calitatea reclamantului de diriginte, pe perioada 01.09.2017 - 31.08.2019, actualizate cu rata inflației la data plății.

Obligă pe pârât la plata, în favoarea reclamantului, a dobânzii legale penalizatoare ce se va calcula asupra drepturilor salariale de mai sus, începând cu data nașterii drepturilor și până la data plății acestora.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 07.09.2020.

***Președinte,
Buligan Mihaela Liliana***

***Asistent judiciar,
Mureșan Lavinia Cristina***

***Asistent judiciar,
Țibenschi Felicia***

Grefier,

Hent Larisa

4 ex.
Red. TF/Teh. HL
24.09.2020